

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/8/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010314
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3712010314.1

Uznesenie

Krajský súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. marca 2013 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica v trestnej veci obžalovaných

X) L. B.,

nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom W. Q. XXX, okres Púchov,

X) D. B.,

nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom W. Q. XXX, okres Púchov,

X) T. B.,

nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom W. Q. XXX, okres Púchov,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/152/2012 zo dňa 25. októbra 2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa boli obžalovaní L. B. a D. B. v bode 1) a 2) uznaní vinnými z pokračovacieho prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák. (v bode 2) a obžalovaný T. B. v bode 2) bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák., pretože v bode 1) dňa 26. marca 2011 asi o 18.00 hod. v obci W. Q., okres Púchov, na ulici smerujúcej z futbalového ihriska spoločne fyzicky napadli L. B., nar. X.X.XXXX, bytom W. Q. XXX, okres Púchov, ktorá v tom čase prechádzala po ulici so svojimi dvoma deťmi a s kamarátkami L. S., nar. X.XX.XXXX, L. K., nar. X.X.XXXX a S. U., nar. XX.X.XXXX tak, že začali jej vulgárne nadávať a následne ju viackrát udreli otvorenými dlaňami do tváre a niekoľkokrát ju sotili do plota pri rodinnom dome, potom ju obžalovaný 2/ D. B. chytil pod krk a obžalovaný 1/ L. B. ju ťahal za vlasy, čím jej takto spôsobili ľahké zranenia. V bode 2) obžalovaný L. B., D. B. a T. B. dňa 14. mája 2011 asi o 22.15 hod. v obci P., okres Púchov, v pohostinstve L. C. po

predchádzajúcej hádkke fyzicky napadli D. F., nar. X.X.XXXX, bytom P., R. XXX, okres Púchov a R. U., nar. X.X.XXXX, bytom P., U. XXX/XX tak, že ich v priebehu asi 20 minút opakovane napádali a udierali päšťami po celom tele, a keď spadli na zem, kopali ich po celom tele, čím takto spôsobili D. F. drobné pohmoždeniny v oblasti hrudníka a tržnú ranu na hlave, čo si vyžiadalo jednorazové lekárske ošetrenie a R. U. pomliaždenie mäkkých častí hlavy v oblasti záhlavia vľavo, mäkkých častí tváre okolo oboch očí s krvnými podliatinami, tržnú ranu hornej pery vľavo a pomliaždenie pravej časti hrudníka, ktoré zranenia ho obmedzovali v bežnom spôsobe života bolesťami hlavy a hrudníka po dobu 3 až 4 týždňov a tiež spoločensky pre krvné podliatiny okolo oboch očí po dobu jedného týždňa, pričom svojím konaním znehodnotili zariadenie pohostinstva tým, že poškodili stoličky a rozbili poháre, čím spôsobili majiteľke R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., G. mieru XXXX/XX, škodu vo výške 100,- Eur.

Obžalovaný L. B. a T. B. boli za to odsúdení podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 38 ods. 2, 36 písm. l/, n/, 37 písm. h/, m/ Tr.zák. odsúdení každý na úhrnný trest odňatia slobody na 8 mesiacov, pre výkon ktorých trestov boli podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradení do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný D. B. bol odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 38 ods. 2, 36 písm. l/, n/, 37 písm. h/, m/ Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 8 mesiacov, pričom podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr.zák. mu bol výkon tohto trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bola všetkým trom obžalovaným uložená povinnosť solidárne nahradiť škodu poškodeným R. U. vo výške 461 € a poškodenej R. Y. škodu vo výške 100 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktoré písomne zahlásil tak, že toto smeruje proti výrokom o treste v neprospech všetkých troch obžalovaných. V následnom písomnom odôvodnení odvolania uviedol chybu, ktorú vytýkal výrokom o treste u všetkých troch obžalovaných. Súd prvého stupňa pochybil v tom, že obžalovaným priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. v podobe napomáhania príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti. Podľa názoru prokurátora musí páchatel takto napomáhať tým orgánom, ktoré sú na to určené. Obžalovaní sa v prípravnom konaní v podstate ku skutkom nepriznali a odmietli sa vyjadriť ku skutku pod bodom 1) obžaloby. Na základe toho potom súd prvého stupňa nesprávne považoval pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností za vyrovnaný, bez zákonnej zmeny trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej pri prísnejšom trestnom čine § 364 ods. 1 Tr.zák. - 0 až 3 roky. Správne mala byť táto trestná sadzba upravená podľa § 38 ods. 2, 4 Tr.zák. tak, že pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností mala byť dolná hranica trestnej sadzby odňatia slobody u trestného činu výtržníctva zvýšená z 0 na 12 mesiacov. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr.por. zrušiť rozsudok vo výrokoch o treste u všetkých troch obžalovaných. Zároveň navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám rozhodol o uložení trestov odňatia slobody u všetkých troch obžalovaných aj za použitia § 38 ods. 2, 4 Tr.zák. v prvej polovici individuálne stanovenej trestnej sadzby (zvýšenie dolnej hranice o 1/3), u obžalovaných L. B. a T. B. nepodmiennečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. U obžalovaného D. B. navrhol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložiť na skúšobnú dobu 3 roky.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhol obhajca obžalovaných odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Poukázal na to, že poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. je možné priznať aj v prípade, že obžalovaní na hlavnom pojednávaní urobia vyhlásenie o priznaní viny.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K výroku o vine je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa ho urobil po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenie všetkých troch obžalovaných o priznaní viny.

K vytýkanej chybe uvádzanej v odvolaní prokurátora vo vzťahu k výroku o trestoch u všetkých troch obžalovaných, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Je síce možné prisvedčiť názoru prokurátora v tom, že poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, teda len orgánom činným v trestnom konaní a súdu. Neznamená to však, že páchatel takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým týmto orgánom, ktoré sú príslušné na vykonávanie jednotlivých štádií trestného stíhania.

Najmä od 01.01.2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr.por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní „prevziať“ výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Senát odvolacieho súdu preto dospel k záveru, že súd prvého stupňa vyššie uvedenú poľahčujúcu okolnosť správne všetkým obžalovaným priznal. V danom prípade pri posudzovaní tejto otázky, pritom využitie práva obvineného v prípravnom konaní, odmietnuť vypovedať, nemôže byť hodnotené v jeho neprospech.

Nad rámec dôvodov odvolania prokurátora senát odvolacieho súdu k novej prevahe priťažujúcich okolností uvádza, že na rozdiel od stavu, kedy rozhodoval súd prvého stupňa (dňa 25.10.2012), odvolací súd prihliadol aj k tomu, že dňa 02. januára 2013 bolo v Zbierke zákonov SR uverejnené Rozhodnutie prezidenta SR z 02. januára 2013 o amnestii (č. 1/2013 Z.z.). V článku I. tejto amnestie došlo k odpusteniu trestov odňatia slobody, ktorých výkon je podmienenečne odložený s účinkom zahľadania odsúdenia. Pri posudzovaní potrieb uloženia prísnejších trestov obžalovaným, súd aj túto otázku ako predbežnú vyhodnotil, vo vzťahu k skorším odsúdeniam, v prospech obžalovaných tak, že aktuálne uložené tresty odňatia slobody obžalovaným sú zákonné, ako aj primerané.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.